El Girona guanya el Tenerife : El somni comença a fer-se real

Un gol de Franquesa a la primera part i una gran feina defensiva a la represa donen la victòria als gironins · L'equip dorm cinquè, en posició de «play-off»

És provisional i resten molts de punts en joc encara, però el Girona va esbotzar ahir la porta del play-off per treure-hi el nas i enviar un missatge a Rayo i Sporting. «Ja som aquí». Amb la boca encara petita i conscients que dilluns al vespre, en poden sortir si madrilenys i asturians fan els deures, el conjunt gironí ha dormit de meravella en la cinquena posició. L'afició es frega les mans veient com l'equip ha despertat a temps i somia. Ho fa amb motius, després de veure com el Girona derrotava el Tenerife i sumava la tercera victòria consecutiva. Tres punts en, segurament, el partit menys lluït d'aquest tram però, en definitiva, tres punts. I d'or. El golàs de Franquesa a la primera part va decantar un partit que Stuani hauria pogut sentenciar però en què es va haver de patir fins al final. Espessos en atac, els gironins van saber rendibilitzar l'1-0 al màxim i, gràcies a una gran tasca defensiva, van aconseguir contenir tots els intents dels canaris, superiors a la segona part. Una victòria grisa i gens lluïda però al cap i a la fi, una victòria, que és el que es necessitava. Amb la feina feta, el Girona podrà veure tranquil els rendiment dels seus màxims rivals, Sporting i Rayo, contra Leganés i Sabadell, respectivament.

La recuperació d'efectius va permetre Francisco poder disposar de més on triar i remenar, tant per fer l'onze com sobretot per tenir una banqueta amb més alternatives. El tècnic va fer entrar a l'equip Bueno i Gumbau en el lloc de Luna i Terrats, a més a més de Stuani en punta d'atac en el lloc de Bustos. Malgrat que Francisco no es cansés de repetir que només s'havia de pensar a guanyar el partit, el Girona arribava a la cita conscient que en joc hi havia força més que tres punts. La possibilitat d'enfilar-se, encara que fos provisionalment en la cinquena posició, era d'allò més llaminera i, alhora, perillosa. Perillosa pel risc que als jugadors gironins els sortís l'angoixa i volguessin guanyar abans d'hora un partit en què de seguida va quedar clar que caldria picar molta pedra. El Tenerife va sortir amb una forta pressió al mig del camp que els permetia robar pilotes i fer ràpides transicions cap a l'àrea local. Els canaris, això sí, cedien la pilota al Girona que combinava bé i fins i tot Monchu va tenir una primera bona arribada.

Tot i que tenir més presència ofensiva el Tenerife, el Girona va desencallar un partit que agafava un color grisós en una acció d'estratègia. Va ser a la sortida d'un córner quan Franquesa va recollir un refús de Dani Hernández dins l'àrea i va engaltar un fort cacau al fons de la xarxa. El gol va animar els gironins que a punt van estar de fer el segon en un un contra un de Stuani davant Dani Hernández, que el porter veneçolà va salvar amb una gran intervenció amb la mà esquerre.

El Girona va fer el pas endavant quan tocava i es va posar per davant al marcador en el millor moment, per anar-se'n a la mitja part amb un avantatge que era or pur. La represa va començar amb un ensurt dels grossos quan Sipsic es va quedar sol dins l'àrea després d'un córner i,una mica desubicat, va rematar molt desviat per

sobre el travesser. Podia semblar fora de joc, però no ho era. No s'hi valia a badar. I menys com Shashoua enviava també fora per ben poc una deixada de Fran Sol. El Girona patia davant un Tenerife que el collava i el tenia tancat a la seva àrea a còpia de córners i pilotades a l'olla. Fran Sol, de cap, va tornar a avisar, de cap a fora, en el que va ser el tercer avís en deu minuts només sortir dels vestidors. Calia asserenar una mica els ànims i frenar l'ímpetu del conjunt canari.

Lluís Miquel Ramis, des d'una cabina de premsa perquè estava sancionat, va refrescar el seu equip i afegir pòlvora amb Nono i un altre davanter centre, Apeh. Francisco també va respondre canviant tot l'atac i sitaunt Bustos i Samu Sáiz per Bárcenas i Stuani. El Girona tenia mitja hora mal comptada per treure's de sobre la pressio del Tenerife i mirar de mantenir l'avantatge. Espessos en el joc, els de Francisco miraven de tallar l'alt ritme que volien imposar els canaris.

Restaven molts minuts, massa, i quedava clar que al Girona el partit se li faria molt llarg. Monchu i Cristóforo, fosos havien desaparegut. A més a més, Samu Sáiz no havia aconseguit entrar en joc des que era al camp. Els gironins patien en totes les transicions del Tenerife. Kebé i Terrats entraven per aportar certa pausa. Ho van aconseguir. En part també per una bona lliçó de l'altre futbol, el de deixar escolar segons en totes les darreres accions, que va permetre un Girona, cuit físicament i sense recursos per aguantar la pilota, arribar al final dels quatre minuts i mig de temps afegit. La victòria alimenta un somni que encara té uns quants capítols per escriure. De segurs n'hi ha cinc, però tothom confia que en siguin quatre més i el final sigui feliç. De moment, però, la felicitat ja és ser, avui, de play-off.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/05/02/somni-comenca-se-real/1103100.html?utm_source=rss